

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.035/2024/6.

Felperes: Felperes1

(Cím2)

Felperesi képviselő: Dr. Sárközi Zoltán ügyvéd

(cím5)

Alperes: Alperes1

(Cím1)

Alperesi képviselő: Dr. Orosz Noémi ügyvéd

(cím6)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, 62.M.70.093/2022/37.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 39.

Í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 140.000 (száznegyvenezer) forint perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 230.400 (kettőszázharmincezer-négyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak, mely szerint a felperes és az alperes között 2009. november 1-jén jött létre határozatlan időre létesített munkaviszony, a felperes munkaköre kezdetben szakértő, majd 2010. április 1-jétől a régió1 területén regionális ügyvivő munkakörre változott. A munkaköri leírás szerint a felperes az alperes szervezeti egységei érdekképviseleti és érdekvédelmi tevékenységét segíti, kapcsolatot tart és együttműködik, tájékoztatja őket az alperes munkájáról, a szervezeti egységektől érkező képzési igényeket az alperes felé továbbítja, a szervezeti egységek részére akár alperes által tartott képzésen, akár szervezeti egységek által szervezett képzésen oktatást tart.

A felperes távolléti díja havi bruttó 480.000 forint volt.

[2] Az alperes célja az alapszabály szerint a tagjainak foglalkoztatásra irányuló jogviszonyával kapcsolatos érdekek előmozdítása és megvédése, társadalmi, gazdasági, szociális, és kulturális érdekek átfogó képviselése és érvényesítése. Az alperes a célja megvalósításához központi és helyi képzéseket, felkészítést, tájékoztatást tart, amiért a tagok tagdíjat fizetnek. Az alperes szervezeti egységei az alapszervezetek, azok szövetsége, középszervek, nyugdíjas szervezet. Az alperes alapszabályának X. pontja alapján az alperes bevételeit képezi a tagdíj, kiadásai az alapcél szerinti tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó költségek. A jogi személyiséggel rendelkező alapszervezetek és szövetségek a tagdíj 50%-val önállóan gazdálkodnak. Az alperes gazdálkodásának szabályszerűségét a felügyelőbizottság ellenőrzi.

[3] A felperes 2021. július 2-án megalapította a Alapítvány1t, melyet a bíróság 2021. december 1-jén nyilvántartásba vett. Az alapítvány székhelye a felperes lakóhelye, célja oktatás, képzések szervezése, lebonyolítása, munkavédelmi törekvések és szakszervezeti célkitűzések támogatása. Munkavállalók részére események, rendezvények szervezése, támogatása. Az alapítvány kiemelt célja képzési események szervezése, szakmai kiadmányok, és tájékoztató anyagok megjelentetése. Közhasznú tevékenység keretében munkavédelmi oktatást végez, a munkavédelmi előírások végrehajtásának elősegítése tájékoztatása felvilágosítás útján. A felperes kijelölte a kuratórium tagjának személy1t, aki az alperes egyik szervezeti egységének a Alapszervezet1 vezetője, az alapítvány titkára személy2 az szakszervezet1 elnöke, valamint személy3 a kuratórium tagja.

[4] A felperes által alapított alapítvány 2022. június 6-án és 7-én, valamint szeptember 5-én és 6-án oktatást tartott a felperes régiójában működő két alperesi alapszervezetnek, a

Alapszervezet1nek és a Alapszervezet2 A Alapítvány1 a 2022. június 6-án, és 7-én tartott oktatásért 105.000 forint, a szeptember 5-én és 6-án tartott oktatásért 150.000 forint összegű számlákat állított ki, amelyet az alperes kifizetett. Az alperes a számlákból szerzett tudomást az alapítványról, és arról, hogy szakszervezeti alapismereteket oktattak az említett alapszervezetek tisztségviselői részére.

[5] A felperes a Alapszervezet3 titkárának több alkalommal ajánlotta a Alapítvány1t szakszervezeti képzés és oktatás igénybevétele céljából. 2022. október 1-jén a szakszervezet2 taggyűlést tartott, amelynek tájékoztatójából a felperes a Alapítvány1 képviselőjeként került megjelölésre.

[6] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2022. október 17-én – 2023. január 15. napjára – felmondással megszüntette. A felmondás indokolása szerint a felperes az alperes tevékenységével megegyező tevékenységet folytató Alapítvány1t akként hozta létre, hogy erre irányuló szándékáról, a megalapításról az alperest nem tájékoztatta. Az alapítvány az alperes tagjainak, tisztségviselőinek az alperes alaptevékenységbe tartozó oktatást, képzést tart, amely a felperes munkaköri feladata, az alapszervezetekkel kapcsolattartás, szakszervezeti érdekképviselés és érdekvédelem. Az alapítvány számlát nyújtott be az alpereshez a megtartott oktatásról, melyet meg kellett fizetni. Mindezekkel a felperes az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét megszegte, a munkáltató jogos gazdasági érdekét megsértette, és nem tanúsította a munkakör ellátásához szükséges bizalmat. A felmondás a bizalomvesztés körében súlyosító körülményeket is megjelölt.

[7] A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő törvényes határidőn belül, és kötelezni kérte az alperest a felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 1.440.000 forint, három havi felmondási időre járó távolléti díj, és 1.440.000 forint, három havi végkielégítés, valamint a perköltség megfizetésére. A felperes álláspontja szerint a felmondás indokolása nem valós és nem okszerű. Az Alaptörvény VIII. Cikk (2) bekezdése alapján alanyi joga van szervezetet létrehozni, ahhoz csatlakozni. Hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 3:378. §-ra, a 3:379. §-ra, illetve arra, hogy az alapítvány a cél megvalósításával összefüggő gazdasági tevékenység végzésére jogosult. Kiemelte, hogy az alperes nem gazdasági társaság, hanem egyesület és speciális civil szervezet, amely nonprofit tevékenységet végez, munkaügyi képzést, oktatást tart. A nonprofit szakszervezetnek nincs jogos gazdasági érdeke. A szakszervezetnek, az alapítvány nem jelenthet gazdasági konkurenciát, mert mindkettő nonprofit egyesület. Az alperesnek képzés tartásával nem keletkezik jelentős bevétele, azt kizárólag saját szervezeti egységei részére végzi, míg az alapítvány bármely jogalany számára tarthatott munkaügyi képzést, oktatást. A felperes hivatkozott az 1/2019. (V.20.) KMK véleményre, és a BH2008.342. számú eseti döntésre.

[8] Felperes álláspontja szerint az alapítvány létrehozásáról az alperest nem kellett tájékoztatnia, mert annak létrehozásához alanyi joga van, nem érinti a munkavégzést. Az alapítványban állítása szerint tevékenységet nem végzett, csupán megalapította. Nem látott bele, hogy az alapítvány kinek, miről tart képzést. Előadta azt is, hogy az alperes alapszervezetei maguk döntenek el, hogy kitől kérnek és kapnak oktatást. Az alapszervezet szabadon rendelkezhet a tagdíj 50%-ával.

[9] A felperes álláspontja szerint a bizalomvesztést nem alapozza meg az alapítvány megalapítása, erről a tájékoztatás elmulasztása. Az alperesnek nincs gazdasági érdeke, nem történt jogos gazdasági érdekveszélyeztetés. Indítványozta az alapítvány tevékenysége kapcsán személy1, személy2, személy4, és személy3 meghallgatását.

[10] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte a jogalap tekintetében, a kereset összecszerűségét nem vitatta. Az alperes előadta, hogy egyik alaptevékenysége a szervezeti egységek érdekképviselése, érdekvédelme a munkahelyeken, a munkaügyi kapcsolatokban. A felperes munkaköri feladata volt az érdekvédelem körében a szervezeti egységekkel a folyamatos kapcsolattartás, segítségnyújtás, a képzéseken való részvétel. A felperes mindezek ismeretében hozta létre az alapítványt, amelynek tevékenysége az alperes tevékenységével megegyezik, fő tevékenysége a munkaügyi képzések szervezése, lebonyolítása.

[11] Az alperes nem vitatta, hogy a felperes jogosult alapítványt létrehozni, de az nem sértheti a fennálló munkaviszonyából származó kötelezettségeit. A felperes a munkaköri feladataiból fakadó kötelezettségeivel jogi végzettségére is tekintettel tisztában volt. A felperes az alapítvány létrehozását követően, annak működésétől, döntéseitől nem függetleníttette magát, az alapítvány székhelye a felperes lakóhelye, ahol az alapítványnak jognyilatkozatok fogadását, iratainak elérhetőségét, átvételét, őrzését biztosítani kell, és ide kell a kuratóriumi ülést összehívni.

[12] Az alperes a felmondás indokolásával kapcsolatosan előadta, hogy a felperes által alapított alapítvány két olyan szervezeti egység részére tartott képzést, amelyekkel a felperes munkaköri feladataiból kifolyólag folyamatosan kapcsolatban volt. Amennyiben a szervezeti egységeknek képzési igénye merült fel, arról a felperesnek tudnia kellett, hiszen felé jelezték és a képzést, saját maga volt köteles megszervezni vagy megtartani. Az alperes szervezeti egységei kérték az alperestől az alapítványi oktatás megfizetését, holott ezt ingyenesen az alperesen keresztül megkaphatták. A felperes ezzel az alperes jogos gazdasági érdekét veszélyeztette, az alperes a számlákat kifizette. A felperes a munkaköri feladatainak ellátása során szerzett ismereteit, ismeretségeit tisztességtelen módon felhasználta és kihasználta, az alperes jogos gazdasági érdekét sértette, mindez a bizalomvesztést megalapozta.

[13] Az alperes tanú1 képzési tájékoztatási szakértő és tanú2 Alapszervezet3 titkárának tanúkénti meghallgatását indítványozta.

[14] Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította, kötelezte a felpereset az alperes részére történő perköltség megfizetésére.

[15] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok és tanúnyilatkozatok, valamint a felek nyilatkozatainak figyelembevételével megállapította, hogy a felek egyezően adták elő, hogy az alperes és a felperes által alapított alapítvány oktatási tevékenységet végez, képzést tart a szakszervezetek tisztségviselői számára. A felek azt is egyezően adták elő, hogy a felperes munkaköri kötelezettsége volt az alperesi szervezeti egységek képzési igényének az alperes felé történő jelzése. A felperes sem vitatta, hogy az alperesnek is van üzemi tanácsot érintő képzése, illetve, hogy nem kizárólag alperesi szervezeti egységeken kívülieknek tartott képzést az alapítvány.

[16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes munkaköri kötelezettségei közé tartozott az alperesi szervezeti egységek képzési igényeinek az alperes felé történő jelzése, mind a szakszervezeti, mind az üzemi tanács érdekvédelmi, érdekképviselői témakörében, továbbá oktatás, képzés tartása az alperesi szervezeti egységek részére.

[17] Az elsőfokú bíróság a 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kiemelte, hogy a munkaviszonyon belül a kölcsönös együttműködési köteletséghez hozzátartozik a felek részéről egymás tájékoztatása, amely a munkaviszony meghatározó magatartási követelménye. Az együttműködés olyan magatartást feltételez, amely által az egyik fél jogai gyakorlását és kötelességei teljesítését a másik fél saját érdekeinek szem előtt tartásával tevőlegesen segíti elő. A felperesnek az alapítvány létrehozásának szándékáról és létrehozásáról azért kellett az alperest vele együttműködve tájékoztatni, mert ugyanúgy oktatás, képzés, tájékoztatási feladatok ellátását végezte az érdekképviselő és érdekvédelem körében, mint az alperes. Az alperesi alapszervezeteket is érintette, hiszen a felperest ebben a körben mindenki ismeri, aki ezzel a tevékenységgel foglalkozik. Az elsőfokú bíróság az EBH2007.1718 számú eseti döntésre utalva állapította meg, hogy az együttműködési kötelezettséget sértő magatartásnak minősül, ha a munkavállaló a munkájában a saját ügyeit helyezi előtérbe, és erről a munkáltatónak nem szolgálnak kellő tájékoztatással.

[18] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes jogosult volt az alapítványt létrehozni, azonban, ha az a jogviszonyát érinti, az alperes irányába erre vonatkozó együttműködési és tájékoztatási kötelezettség is terheli. A felperes a munkaköri kötelezettségét érintő tevékenységre hozta létre az alapítványt.

[19] Az Mt. 8. § (1) bekezdés alapján a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel munkáltatója jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné, különösen a munkavállaló munkakörének jellege, a munkáltató szervezetében elfoglalt helye alapján közvetlenül és ténylegesen alkalmas jogos gazdasági érdekének veszélyeztetésére.

[20] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes és a felperes által létrehozott jogi személy egyike sem gazdasági társaság. A céljaik megvalósítása érdekében folytathatnak olyan tevékenységet, amely gazdasági tevékenységgel jár. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a jogos gazdasági érdek minősítése nem a versenytilalmi tényálláson alapszik. Gazdasági érdeknek minősül minden olyan munkáltatói jogos érdek, amely a piaci, üzleti környezetben való megjelenéshez kapcsolódik, mindaz, ami a munkáltató által folytatott jogszerű gazdasági tevékenységgel összefügg. Az alperes oktatási tevékenységet folytatott, abból bevétele származott, illetve erre tekintettel nem jelentkeztek kiadásai. A jogos gazdasági érdek védelme egyúttal tartózkodási kötelezettséget is feltételez. A munkavállaló kötelezettsége arra is vonatkozik, hogy a munkáltatónak plusz költsége ne merüljön fel. Ebben a körben az EBH2015.M.1. számú, illetve a BH2008.342. számú döntésekre, valamint az 1/2019. (V.20.) KMK véleményben írtakra is figyelemmel volt. Ebben a körben jogilag nem releváns körülmény, hogy az összbevétel hány százalékát tette ki az oktatási tevékenységből származó bevétel.

[21] Az alperes Alapszabályának X. fejezet 11.3. pontja alapján a tagdíj 50%-ával az alapszervezetek önállóan gazdálkodnak. Az Alapszabály III. fejezet 2. pontjában foglalt alapcél szerinti tevékenységet ugyanakkor az önálló gazdálkodás nem veszélyeztetheti. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alapítvány létrehozásával, annak ajánlásával, oktatás tartásával az alperes jogos gazdasági érdekét sértette, attól függetlenül, hogy a felperesnek jövedelme keletkezett-e. Az Mt. 52. § (1) d) pontja alapján a munkavállaló köteles a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani. A munkaviszony bizalmi jellegű jogviszony, a felek hosszú távon működnek együtt, kölcsönösen bizalmas információk birtokába jutnak egymásról. A munkáltatói felmondást, a bizalomvesztést megalapozza valamely munkaköri kötelezettség megszegése (Kúria Mfv.10.046/2022/5.), és az a magatartás is, hogy a felperes harmadik személy (az alapítvány) részére végzett ajánlási tevékenységet, oktatást, amelyhez az alperes információs hálózatát igénybe vette, személy- és tárgyköri használata valósult meg (Kúria Mfv.10.355/2019/5.).

[22] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az alperes felmondásában a bizalomvesztésre és annak alapjául szolgáló, az alapítvány szándékának és tényleges létrehozásának az együttműködési kötelezettség és a tájékoztatási kötelezettség felperesi elmulasztását, valamint a felperes által létrehozott alapítványon keresztül nyújtott, felperes munkaköri feladatait érintő szolgáltatás miatt felmerült költség alapján a jogos gazdasági érdeksérelmet, melynek valóságát és okszerűségét az Mt. 64. § alapján, az MK 95. számú állásfoglalás 1/a. pontjában foglaltak szerint bizonyítottak talált.

[23] Az alperesi felmondás a fenti indokokon túl súlyosító körülményeket is tartalmazott, amelyeket kizárólag csak súlyosító körülményként értékelt, a már valós felmondás okszerűségét nem volt hivatott alátámasztani.

[24] Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, annak megállapítását, hogy az alperes által 2022. október 17. napján közölt felmondás jogellenes, a jogellenesség következményeként kérte kötelezni az alperest 1.440.000 forint, három havi felmondási időre járó távolléti díj és 1.440.000 forint, három havi végkielégítés megfizetésére. Kérte ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére is kötelezni az alperest. A felperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányult és kérte az eljáró elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítani, másodfokú perköltség megállapítása mellett.

[25] A felperes jogi érvelésében hivatkozott arra, hogy az alperes által kihallgatni indítványozott tanú2 tanú vallomása számtalan jogi és ténybeli tévedéssel tűzdelt. A felperes előadta, hogy az alapítványban nem végzett sem oktatási, sem más tevékenységet. Az alperes a felperes szerint az eljárás során nem tudta igazolni, hogy a felperes ténylegesen végzett az alapítvány keretében oktatási tevékenységet. A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére utalva előadta, hogy véleménye szerint tanú2 tanú érdekelt a jogvita eldöntésében, és vallomása nem volt alkalmas a felmondás valóságának és okszerűségének bizonyítására, vallomását az elsőfokú bíróság jogszabályba ütközően értékelte. A tanú valótlan tartalmú nyilatkozatot tett az ügy lényeges tényállási elemeit illetően.

[26] A felperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság olyan körülményeket értékelte a felmondás jogszerűsége körében, amelyek nem szerepeltek a felmondás indokai között, erre bizonyítás nem terjedhet ki, a felmondás indokai nem bővíthetők.

[27] A felperes a munkaköri leírásával kapcsolatosan előadta, hogy 2017. július 1. és 2018. december 31-ig terjedő időszakra egy GINOP program kötelező előírása miatt változott meg a munkaköri leírása, majd ezt követően újabb munkaköri leírás nem került kiadásra. Felperes álláspontja szerint tanúl tanú, aki az alperes képzési és oktatási szakértője, illetve regionális ügyvivő sem szolgáltatott olyan adattal, okirattal, amely a felperes által az alperesnél történő oktatási tevékenységet igazolta volna.

[28] Az alperesnek a felmondásban megjelölt indokok valóságát, okszerűségét, időszzerűségét és világosságát kellett igazolnia oly módon, hogy e feltételek konjunktívak. Ezen túlmenően a felmondásban megjelölt indokoknak a munkavállaló munkaviszonyával összefüggő magatartásán, vagy a munkavállaló képességén, vagy a munkáltató működésével összefüggő okon kell, hogy alapuljon. A felperes szerint a 2022. október 17. napján kelt felmondás indokolása általánosságokat tartalmaz, nem jelöli meg, hogy a Alapítvány1 pontosan melyik alapszervezetnél, milyen időpontban, milyen témában tartott oktatást. Az indokolás egyáltalán nem tartalmazza, hogy a bizalomvesztés alapjául szolgáltat az, hogy a felperes az Szakszervezet3 részére ajánlotta fel az alapítvány szolgáltatásait. Az Szakszervezet3hez kapcsolódó dolgok nem képezték a felmondás indokát.

[29] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy sem az alapítvány, sem a szakszervezet nem gazdasági társaság, ítéletében mind a szakszervezet, mind az alapítvány esetén az eseti egyedi körülmények alapján megállapította a jogos gazdasági érdeket. A szakirodalomban nem lelhető fel olyan magyarázat, amely a szakszervezet vagy az alapítvány esetén jogos gazdasági érdeket állapíthatna meg. Jogos gazdasági érdek egyértelműen különböző gazdasági társaságokhoz kapcsolódik. A szakszervezetnek oktatási tevékenységből eredő bevétele elhanyagolható. A felperes csak és kizárólag alapítója volt az alapítványnak, az alapítást követően elvált személyétől. A felperes az alapítványtól nem kapott anyagi ellenszolgáltatást.

[30] A felperes fellebbezésében is hivatkozott az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésére, az Mt. 270. § (2) a) pontjára a szakszervezet fogalmát érintően, illetőleg a 2011. évi CLXXV. törvény 4. § (1) bekezdésére. Álláspontja szerint a szakszervezet és az alapítvány viszonylatában a felperes nem sérthetett jogos gazdasági érdeket.

[31] Sérelmezte azt is a felperes, hogy az általa kihallgatni indítványozott tanúkat az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg. A tanúk el tudták volna mondani, hogy az alapszervezetek miért vették igénybe az alapítvány szolgáltatásait, az alapítvány oktatásai, továbbképzései miben tértek el az alperes által nyújtani tudott lehetőségektől. A tanúk nyilatkozni tudtak volna arra, hogy az alapszervezeteknek miért érte meg fizetni az alapítvány szolgáltatásaiért azzal szemben, hogy az alperes által biztosított oktatásokat ingyenesen igénybe tudták volna venni. Arra is tudtak volna nyilatkozni a tanúk, hogy a felperes az alapítvány munkájában nem vett részt. A Pp. 276.§ megsértésére hivatkozott arra tekintettel, hogy sérelmesnek tartja, hogy az alapítvány kuratóriumának tagjait az indítvány szerint az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg.

[32] A felperes álláspontja szerint, amennyiben a felperesnek joga volt az alapítvány megalapításához, akkor nem értelmezhető az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy már az alapítási szándék esetén is fennállt a tájékoztatási kötelezettség. Az alapjog ilyen jellegű korlátozására az Alaptörvény I. cikk. (3) bekezdése sem ad lehetőséget. A felperes szerint az alperes irányában a fentiekben kifejtettek okán nem terhelte együttműködési kötelezettség.

[33] Az alperes alapszervezetei a befizetett tagdíj 50 %-ának felhasználásáról jogosultak voltak dönteni. Az alperes nem igazolta, hogy külsős cég megbízása esetén jóváhagyás kell. A szakszervezet alapszabályában meghatározott céljaival nem ellentétes, hogy az alapszervezetek egy alapítványtól oktatás, továbbképzés szolgáltatást vesznek igénybe. Ez nem ellentétes azzal a szabályozással, hogy az alperes vagyona egységes szervezeti vagyon. A felperes álláspontja szerint a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a felperes semmilyen formában nem vett részt az alapítvány munkájában, az alapítvány érdekében nem járt el.

[34] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását, és a felperes 140.000 forint ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Az alperes álláspontja szerint a felperes fellebbezése alaptalan, az elsőfokú ítélet mérlegelendő hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 381. §-ában írt körülmény az elsőfokú eljárásban nem merült fel, az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést vont le, sem anyagi, sem eljárásjogi szabálysértés nem mutatható ki.

[35] A felperes által hivatkozott eljárási szabálysértés a Pp. 276. § (5) bekezdésére vonatkozóan nem helytálló, mivel az elsőfokú bíróságnak nincs olyan kötelezettsége, hogy minden előterjesztett bizonyítási indítványnak helyt adjon, minden felajánlott bizonyítást lefolytasson. A felperes a 2022. november 14. napján kelt keresetlevél formanyomtatványon tanúbizonyítási indítványt nem kívánt előterjeszteni, ezen nyilatkozatát erre szolgáló jelölőnégyzetben rögzítette. A felperes a 2023. március 12-ei válaszirát elnevezésű perfelvételi iratában személy2 meghallgatását kérte az alapítvány tevékenysége kapcsán, és a makói rendezvény kapcsán kérte meghallgatni személy3ot és személy4t.

[36] A felperes az elsőfokú bíróság többszöri felhívását követően a 2023. október 18. napján kelt beadványában bizonyítási indítványként személy2 tanúkénti meghallgatását jelölte meg azt rögzítve, hogy a tanú az alapítvány tevékenységéről tud nyilatkozni, továbbá arról, hogy a felperes a 2022. október 1. napján tartott makói rendezvényen nem vett részt. A felperes személy3 meghallgatását az alapítvány képzésére vonatkozóan és arra vonatkozóan indítványozta, hogy a makói rendezvényen nem vett részt. személy4 tanúkénti meghallgatását a makói rendezvényen való részt nem vételre vonatkozóan, személy1t az alapítvány tevékenységére, és az alperes, valamint a fent megnevezett személy közötti kérdésekre vonatkozóan indítványozta meghallgatni.

[37] Az elsőfokú bíróság a felperes által indítványozott tanúk meghallgatását helytállóan mellőzte, a felek között nem volt vitatott a perben az alapítvány tevékenysége, a makói rendezvényen a felperesi részvétel hiánya nem alkalmas annak cáfolatára, hogy a felperes az alapítvány tevékenységében semmilyen formában és módon nem vett részt. személy2t és személy1t az alapítvány tevékenységére vonatkozóan szükségtelen volt meghallgatni,

figyelemmel a Ptk. 3:5. § c) pontjára, hiszen a jogi személy létesítő okiratában a jogi személy létesítésére irányuló akarat kifejezésen túl meg kell határozni a jogi személy célját vagy fő tevékenységét. Az alperes által csatolt A/5., A/6. számú okiratok a felperes által sem vitatottan igazolt volt, a tanúk meghallgatása e körben szükségtelen volt. A felperes fellebbezésében jelzett bizonyítási indítványait az elsőfokú eljárásban nem terjesztette elő, a Pp. 373. § (1) bekezdésére figyelemmel ezt a fellebbezési eljárás keretében nem pótolhatja.

[38] Az alperes hivatkozott arra, hogy tanú2 tanúnyilatkozata azt igazolta, hogy a felperes előadása szerint az alapítvány „jobb képzési módszere” a felperes jó képzési módszerén alapul, vagyis a felperesi alapítvány a felperes képzési módszereivel dolgozik, a felperes tevékeny részvétele kimutatható. Megállapítható, hogy a felperes az alapítvány és a saját maga tevékenységét nem különítette el, hanem összemosta. A felperes általa létrehozott alapítvány tevékenységétől való elhatárolódása életszerűtlen az eset egyedi körülményeinek ismeretében.

[39] Az alperesi felmondás egyik indoka szerint a felperes nem tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját arról sem, hogy az alapítvány oktatást, képzést kíván tartani a munkáltató tagjainak, tisztségviselőinek, továbbá abban a körben is jelentősége van, hogy az alperesi felmondási indok szerint a felperes sem az alapítvány alapítására irányuló szándékáról, sem az alapítvány megalapításáról, létrejöttéről nem tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját, megállapítható, hogy a felperes az alapítvány „jobb módszereit” ajánlotta az alperes tagjainak, tisztségviselőinek, és előadta, hogy részükre az alapítványon keresztül képzést tud tartani.

[40] Hibás az a felperesi érvelés, hogy a tanú szakszervezeti tisztsége az alperes támogatása nélkül elképzelhetetlen, mivel a helyi alapszervezetek tisztségviselőit a helyi szakszervezeti tagok választják, és nem az alperes. Nem foghat helyt az a felperesi hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértette volna tanú2 tanú meghallgatásának fogantatásával.

[41] Az elsőfokú eljárásban a felperes nem hivatkozott az alperes felmondásának általánosságára, és a fellebbezésben megjelölt hiányosságokra sem. A Pp. 373. § (1) bekezdés alapján e körben tett tényelőadásai a fellebbezési eljárás keretei között nem vizsgálhatóak.

[42] A felperes hivatkozása, hogy az alapítvány tevékenységében semmilyen formában és módon nem vesz részt, eleve nem helytálló, a Ptk. 3:394. §-hoz fűzött törvényi magyarázat rögzíti, hogy az alapítót a már létrejött alapítvány tekintetében megillető jog különösen az alapító okirat módosítása, az alapítvány egyesülésének elhatározása, a kuratórium tagjainak kinevezése és visszahívása, a kuratórium elnökének kijelölése, az általa juttatott vagyronról való rendelkezés az alapítvány jogutód nélküli megszűnése esetén, és e tevékenységről tartozik beszámolni a felügyelő bizottság. A Ptk. 3:400. § (1) bekezdés szerint, ha az alapítványnál felügyelő bizottság működik, tevékenységét az alapító részére végzi, az alapítói jogok gyakorlójának számol be. A felperes az elsőfokú eljárásban nyilatkozott akként, hogy az alapítói jogokat is át lehet adni a kuratóriumnak, ez még nem került átadásra (18. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 2. bekezdés).

[43] Az alperes álláspontja szerint okkal vonható le az a következtetés a per egyedi körülményei alapján, hogy a felperes munkaköréből adódóan regionális ügyvivőként ugyanazon alapszervezetekkel volt alapszintű napi kapcsolatban, melyek részére az általa létrehozott és saját lafcímére bejegyzett alapítvány is oktatást tartott olyan tematikát érintően, melyben az alperes is tart képzést, továbbá a felperes az alapítvány részére végzett ajánlási tevékenységet az alperes alapszervezete körében. Hangsúlyozta saját módszereinek sikerét több helyen és az alapítvány tevékenységeiről pontos információkkal bírt. A felperes nem csupán megalapította az alapítványt, hanem az alperessel fennállt munkaviszonya alatt közreműködött. Közreműködésnek tekinthető az olyan magatartás, hogy a felperes az alapítvány részére ajánlási tevékenységet végez.

[44] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte nagyobb súllyal figyelembe veendő tényként, hogy a felperes jogi végzettséggel rendelkezik, melyből eredően a felperesnek az átlagosan tájékozott munkavállalóhoz képest nagyobb valószínűséggel kellett felismernie, hogy az általa létrehozott és a munkáltatójával azonos tevékenységet végző alapítvány alapításának szándékáról, az alapítvány létrehozásáról az alperest, mint munkáltatóját tájékoztatni kellett volna. Azt is fel kellett ismernie felperesnek, hogy ennek elmulasztásával a munkáltatójának érdeksérelmet okozhat, mellyel magatartása súlyosan az Mt. 6. § (1), (2) bekezdés és a 8. § (4) bekezdésébe ütközőnek minősül.

[45] A felperes által létrehozott alapítvány ellenérték fejében tartott oktatásokat az alperes érintett szervezeti egységeinek, azaz a Ptk. 3:379. § (2) bekezdés alapján gazdasági tevékenységet végzett, melynek ellenértékét kiszámlázta az alperesnek. Az alperes a számlákon szereplő összeget megfizette, az alperesnek a felperes eljárásával összefüggésében anyagi hátránya is keletkezett.

[46] A felperes nem csupán elmulasztotta a tájékoztatási kötelezettséget az alperes felé, hanem az alapítvány létrehozásának szándékát, annak létrehozását szándékosan elhallgatta, miközben munkaviszonyának fennállása alatt az alperes képzési módszereit az alperes tisztségviselője előtt kritizálva egyidejűleg a saját maga által létrehozott alapítvány szolgáltatásait reklámozta. Ez önmagában alkalmas az alperes gazdasági érdekének veszélyeztetésére és a bizalomvesztés kimutatására is.

[47] A felperes a 2023. március 12. napján kelt válasziratában akként nyilatkozott, hogy az oktatással kapcsolatos feladatait a tagok részére változatlanul ellátta, mint munkavállaló tartott oktatásokat. Az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes munkaköri kötelezettsége volt az alperesi szervezeti egysége képzési igényeinek az alperes felé történő jelzése mind a szakszervezeti, mind az üzemi tanácsi, az üzemi tanács érdekvédelmi, érdekképviselési témakörben, továbbá oktatás, képzés tartása az alperesi szervezeti egységek részére.

[48] Az Mt. 8. §-ába ütközőnek kell tekinteni, ha a munkavállaló olyan magatartást tanúsít, vagy olyan tevékenységet végez, ami ellentétben áll a munkáltatója érdekeivel. A jogi végzettségű felperesnek tudnia kellett munkaköri kötelezettségéből adódóan is, hogy az alperes saját munkaszervezetének igénybevételével járhat el, és azt is, hogy az alapszervezetek vagyona is az alperes vagyonát képezi, az alapszabály III. fejezet 2. pontjában foglalt alapcél szerinti tevékenységet nem veszélyeztetheti.

[49] A felperes által alapított alapítvány az alperes szervezeti egységei részére az előadások tartásával gazdasági tevékenységet végzett, abból bevételre tett szert, melyet az alperes kénytelen volt megfizetni az alapítvány részére.

[50] A felperes által hivatkozott alapjog korlátozhatósági teszt kérdését azért sem kell vizsgálni, mert az alperes sem az alapítvány alapításában, sem annak létrehozásában, sem a létrehozás szándékában nem kívánta korlátozni alapjogaiban a felperest, az alperes azt kifogásolta, hogy a munkaviszonyt érintően erről a felperes nem tájékoztatta az alperest. Az alperesi felmondás indoka nem az volt, hogy a felperes alapítványt hozott létre, hanem az, hogy ebben a körben tájékoztatási és együttműködési kötelezettségét a felperes elmulasztotta, az alperes jogos gazdasági érdekeit veszélyeztető módon járt el, mindezen magatartása, eljárása bizalomvesztéshez vezetett.

[51] Az alperes álláspontja szerint az alperesi felmondásnak minden eleme megfelelt az Mt. 64. § (2) bekezdésében foglalt követelménynek, mind egyenként, mind azok összességében az alperes felmondását megalapozottá teszik. A felmondás indokainak valóságát, okszerűségét sikerrel bizonyította. Tárgyalás tartását az alperes nem kérte.

[52] A fellebbezés nem megalapozott.

[53] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el. Megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ban írt feltételek nem állnak fenn, a felperes fellebbezését annak korlátai között, a Pp. 370. §, 372. § és 369. § (1) és (3) bekezdés szem előtt tartásával vizsgálta felül.

[54] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság kellően széles körben folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a Pp. 279. § -ban foglaltaknak megfelelően, a bizonyítékok okszerű értékelésével állapította meg. Az elsőfokú bíróság a felek részére a Pp. 265. §-ban írtak helyes alkalmazásával adott tájékoztatást a bizonyítási érdekről, a bizonyítási indítványokat megfelelően fogantatosította, illetve a felperes által indítványozott tanúk meghallgatásnak mellőzését megindokolta, a Pp. 276. § (5) bekezdését nem sértette meg. A felperes által a 23. számú bizonyítási indítványában indítványozott tanúk meghallgatása azért volt szükségtelen, mert az alapítvány alapítóokirata a Ptk. 3:5. § alapján tartalmazta az alapítvány fő célját és tevékenységét, továbbá az a tény, hogy a felperes a 2022. október 1-jén tartott szakszervezet2 taggyűlésén személyesen nem vett részt, nem volt releváns. A felperes a fellebbezésében a 23. számú bizonyítási indítványában előterjesztett indítványtól eltérő, új körülményekre hivatkozva kérte a tanúk meghallgatását, amire a Pp. 373. § (3) bekezdésben írt feltételek hiányában a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

[55] Az elsőfokú bíróság a felek által előadott tényállításokra vonatkozóan a bizonyítékokat azok tartalmával egyezően értékelte, a Pp. 279. §-ban írtak megsértése nem állapítható meg. A Alapítvány1 létrehozatalának tényét, az alapítvány célját, fő tevékenységét, a 2022. június 6-7-ei és szeptember 5-6-ai oktatások tényét az okirati bizonyítékok igazolták, a meghallgatott tanú2 és tanú1 tanúk nyilatkozatai az okirati bizonyítékokkal összhangban álltak, azokat tartalmukkal egyezően értékelte az elsőfokú

bíróság. A felperes másodlagos fellebbezési kérelme szerint a Pp. 381. § alkalmazásának feltételei nem teljesültek, a másodfokú bíróság érdemben vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

[56] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az alperes által a felmondás közlésekor sem volt vitatott, hogy az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése szerint a felperesnek joga van alapítványt létrehozni. Tévesen hivatkozik a felperes a fellebbezésében arra, hogy ennek az alapjogának korlátozását jelenti a munkaviszony alapján az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdésében, illetve a 8. §-ban rögzített általános magatartási követelmények teljesítése. Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte az Alaptörvény és az Mt. idézett rendelkezéseit, és fejtette ki részletesen, hogy a felperesnek az alapítvány létrehozását illetően az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét azért kellett volna teljesítenie, mert az alperessel azonos a tevékenységi köre, ugyanúgy oktatás, képzés, tájékoztatás feladatok ellátását végezte az érdekképviselő és érdekvédelem körében, mint az alperes. Az elsőfokú bíróság megalapozottan hivatkozott az EBH2007.1718. határozatra, amely szerint az együttműködési kötelezettséget sértő magatartásnak minősül, ha a munkavállaló a munkájában a saját ügyeit helyezi előtérbe, és erről a munkáltatónak nem szolgál kellő tájékoztatással. A felperes által sem vitatott, hogy a fentiekben részletezett munkaviszonyban teljesítendő általános magatartási követelménynek nem tett eleget, a Alapítvány1 létrehozásáról annak ellenére nem tájékoztatta az alperest, hogy az a munkaköri feladatainak teljesítése szempontjából lényeges körülménynek minősült.

[57] A másodfokú bíróság rámutat, hogy a felperes munkavállalóként az Mt. 52. § (1) d) pontja alapján köteles volt a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani. Az elsőfokú bíróság álláspontját osztja a másodfokú bíróság arra vonatkozóan is, hogy a munkaviszony bizalmi jellegű jogviszony, tartósan áll fenn, a felek hosszútávon működnek együtt, kölcsönösen bizalmas információk birtokába jutnak egymásról. A munkáltatói felmondást a bizalomvesztés megalapozza, amely a munkaköri kötelezettség megszegését jelenti (Kúria Mfv. 10.046/2022/5.) és az a perbeli felperesi magatartás is, hogy a felperes harmadik személy (az alapítvány) részére végzett ajánlási tevékenységet, amelyhez az alperesi munkáltató információs hálózatát (személyi és tárgyi kör) használta (Kúria Mfv. 10.355/2019/5.).

[58] A másodfokú bíróság arra vonatkozóan is egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a [38] és [39] bekezdésekben kifejtett jogértelmezéssel, hogy az alapítvány és a szakszervezet esetében az Mt. 8. § szerinti jogos gazdasági érdeket nem a versenytilalmi tényállás alapján kell vizsgálni. Helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság, hogy a nonprofit szervezetek esetében a gazdasági érdek minden olyan munkáltatói (jogos) érdek, amely az üzleti környezetben való megjelenéshez kapcsolódik. Az alperes és a felperes által alapított alapítvány is oktatási tevékenységet folytatott, abból bevétele származott, illetve az alperesnél nem jelentkezett kiadás a saját szakembereivel történő szervezeti egységeinek nyújtott képzései során. A felperes fellebbezésében hivatkozott Ptk. 3:379. § is azt támasztja alá, hogy a nonprofit szervezetnek is van jogos gazdasági érdeke.

[59] Az Mt. 8. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelő munkavállalói magatartás arra is vonatkozik, hogy a munkavállaló magatartásával összefüggésben a munkáltatónál költség ne merüljön fel. A munkáltató jogos gazdasági érdekét veszélyezteti az a munkavállalói magatartás, amikor a munkáltatójánál megszerzett szakmai tapasztalatait, kapcsolatrendszerét

felhasználja (EBH2015.M.1.), a munkakörében megszerzett információk felhasználásával a munkáltatóval üzleti kapcsolatban állóknak azonos terméket/szolgáltatást nyújt (BH2008.98.). Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott 1/2019. (V. 20.) KMK véleményben és a BH 2008.342. számú határozatban írtakat helyesen értelmezte. Az eset egyedi körülményeire figyelemmel megalapozott az a megállapítás, hogy a felperes az alapítvány létrehozásával megvalósította az alperes jogos gazdasági érdekének veszélyeztetését.

[60] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a fentiekben részletezettek szerint az alperes felmondásában megjelölt indokok világosak, és azok valóságát, okszerűségét az Mt. 64. § (2) bekezdése, az MK 95. számú állásfoglalás 1/a. pontja szerint eredményesen bizonyította az alperes.

[61] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel támadott részében, mint érdemben helyes döntést hagyta helyben a Pp. 383. § (2) bekezdésére és a 386. § (4) bekezdésére utalva.

[62] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az alperest megillető ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2002. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) a) pontja alapján határozta meg és a Pp. 82. § (1) és a 83. § (1) bekezdéseire figyelemmel a felperest annak megfizetésére kötelezte.

[63] A felperes a Pp. 525. § alapján munkavállalói költségmentességre jogosult, ezért a Pp. 102. § (6) bekezdés értelmében a fellebbezési eljárással kapcsolatosan felmerült feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad. A fellebbezési illeték mértékét a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdés alapján határozta meg.

[64] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2024. szeptember 10.

Dr.Bartus Erika s.k.

Dr.Mózsa Gábor s.k.

Dr.Konarik Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró